

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De his quibus no[n] erat fas intrare ecclesia[m] dei. ca. xij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

De talione legis.
Capitulum. XV.

Etalione quo /

^a qz legis occasio falsi testi appo
suit: vt si diligētissime pscrutā
tes dephēderet falsuz testē: redderet ei qd co
gitauerat facere p̄ctimo suo atam p̄ aia, ocul
um p̄ oculo, dentē p̄ dente, pedē p̄ pede.

De timidis et sollicitis remouendis ab ex
ercitu Capitulum. X.

Didit quoq;

^a de exercitu p̄gressuro ad pugnā
dū, vt p̄ sacerdos exercitū ad
moneret ne timeret hostes: et sperarent tñ
in domino: nō in armis et roboze suo, deinceps
quisq; princeps turme sue loqueret: et
diceret. Qui ex vobis ē formidolosus reuer
ta, ne pauere faciat fratres suos perterritus,
etiaz sollicitos p̄ negotijs impfectis q̄ reliq
rant reuerti p̄ciperet. Specificabat aut̄ tria
negocia, quibz maxime affect⁹ tenet hūanus
dicens. Quis est homo q̄ edificauit domuz
nouā et nō dedicauit vel iñitauit eam reuer
tatur; ne forte moriaſ iñ bello, et aliis dedicet
eā. Quis est hō q̄ despōndit uxorem et nō ac
cepit eā, reuertat ne forte moriaſ; et ali⁹ acci⁹
pet eam. Quis est homo q̄ plantauit vinez
am: et necdū fecit eam cōdem, de q̄ omnisb⁹ re
sci liceat, reuertat ne forte moriaſ: et ali⁹
fungat ei⁹ officio. Qd sic intelligitur. Si no
uella vinea plantatio ante q̄rtum annū fru
ctum faceret, imunda erat, quia natura p̄ter
temp⁹ vīm fecisse videbaſ nec ex ea p̄mitias
deo offerre, vel quipia edere licebat. Quar
to anno vindemianbaſ dñi. Qm̄ em̄ fructū
ei⁹ anni deferebat homo ad vrbē sanctā cuž
secunda decima aliarum frugū, vt epulareſ
ex eis coram domino. Quinto anno siebat
homo dñs vinea, et videmlabat sibi. Sexto
anno, et deinceps erat q̄sl omnib⁹: cōmunis
km̄ ſuetudinez eoz talem. Iter agentibus
licebat intrare vineas et pomeria, et tanq; d
aprijs satiar, sed extra deportare fas nō erat
neq; vindemiantes d̄ his q̄ ad torcular por
tabant gustare phibebant sibi occurrentes.
Alia translatio plana est. Quis est homo q̄
platauit vineā, et de nouella, et nō bibit et;c.

Fle fedus iñirent cum gentib⁹.

Capitulum. XI.

Didit quoq;

^a ne cum gentib⁹ terre p̄missiois
fedus iñirent: sed penitus extir
parent, in quo post graniter peccauerūt Cū
finitimis aut̄ gentib⁹ pacifici q̄ntū possent et
federati essent. Addidit quoq; ne in obsidio
ne succideret arbores fructiferas ad facien
das machinas. Itē si inuētus fuerit occisus
sed a q̄ nescit: seniores de xp̄inqua vrbe occi
derent iñuenā et lotis manibus sup eam la
cerdotib⁹ iurabūt de innocentia sua. Egressi
vero ad pugnam si in numero captiuoz mu
lierē quis rideret pulcrā virginez seu iā nu
ptiam, et voluerit eā habere uxorem nō p̄s
cubile ei⁹ ascēdet donec illa raserit caput, et
circūcidat vngues: et lugubre scema luscipi
ens deficat parentes et amicos q̄s amissit in
bello. xxx. dieb⁹, vt tādē luctu satiata ad epus
las nuptiales cōuertat. Tūc liceat vīro eam
humiliare: Q̄ si satiatus fuerit: et nec federit
animo eius: dimittat eā liberā. Nō em̄ licet
ei aut̄ reuocare eā in futurē, aut̄ venundare
alij. Maledicuz q̄s suspensum in patibulo
ea die iussit deponi, et cadauer ea die sepelire
quia maledictus erat ois pendens in ligno
id est sufficit ad penā, qz turpē et maledicuz
suscepit moriēne vltra iws tenderetur pena.
Abominabile quoq; dicit apud dominum,
si aut̄ mulier veste virili: aut̄ vir veste femi
nea vteretur.

De his quisb⁹ non erat fas intrare eccl
esiā dei,

Capitulum. XII.

Didit quoq;

^a de differentia ingredientiū ec
clesiā dei sic. Nō iñtrabit eum
chus attritis vel amputatis testiculis: vīl ab
sciso veretro ecclesiā dei: nec manzer vīq; ad
decimā generationē. Amonites et moabites
post decimā generationē nō iñtrabit in etet
nū, qz hi populi, p̄pinq; hebreis exēuntib⁹
de egypto occurserūt eis cuž pane tñ: cuž sc̄i
rēt eos laborare siti iñ deserto: et ḡduxerūt ad
uerlus eos balaā filiū beor. Preterea ḡplua
res eoz seduci tui fuerūt p̄ mulieres eorundez.
Pōt ingressus iñ ecclesiā dici iñgressus iñ atrium
mūdorū a q̄ arcebāt
qdā iñ eternū, qdā ad Quattuor erat atria
ipsū sc̄i vel vīq; ad vīnū leuitarū, sc̄i om̄
aliquē terminū dies israelitarū mundorū

Deuteronomii

tu sicut de quibus alibi vel vix ad terminum successionum de quibus hic agit. Hebreus versus tradidit dicens. In gredi ecclesia dei esse de filiis Israhel ducere uxores et sic in se et in genere suo fieri de populo dei. Tamen si frustra vide pmissum est de eu nuchio: cum non possit ducere uxores sed nec si ille vellet uxores ducere de Israhel ob pecuniam vel hereditatem vel ob qualibet causam: ei non licet. Forte quia nisi soli manzerent nomina: ut non excluderent ab ecclesia spurius et nothus. Manzer autem prius est de scorto natu. Spurius de co-cubilia prospurcita incontinentie. Nothus qui de adulteria. Vide enim cum non sit verus de matrimonio filius sicut et nothas febres dicimus que vere certane aut homines evidenter non sunt aut. Manzer ergo non copulabitur filiis Israhel nec filius eius etiam de legitima nec nepos vix ad decimum successorem. Hic poterat intrare ecclesiam dei quia penitus extincta erat memoria antiquorum probij. Ecclesia non soli maiores: sed et spuriros excludit ab ordinibus. De hoc quod prohibiti sunt duo populi predicti itare Aliud dicit. quod in decima generatione poterat propter Ruth monogam genitum obeth. Sed quia generationes Ruth nescimus ab aera temporaneo mox ab dece numeravimus generationes usque ad matrimonium Ruth. Quia autem additum est in prohibitione in eternum: quod hoc quod ibide pmissum est debet exponi: scilicet nisi post decima generationem. Vnde quia dicit amonites et moabites: quod non mina sunt masculini generis: nec dicit amonites vel moabitae: de viris facta est prohibitorum non de mulieribus: quod forte nec mulieres occurrunt hebreis in deserto.

De prohibitione prostitulorum
Capitulum. XXI.

Didit quod Non erit meretrix nec scortatrix in Israhel. Non offeres mercedem prostitutebili. nec pecuniam carnis in domum domini tui. quia ut dicit Iosephus mercede pro coitu canis venatici vel custodis gregum non licet offeri. quia ex his quod de cormelia procedunt divinitas non delectatur. Item non fenerab pecuniam ad usuram nec fruges nec aliquid

aliud fratri tuo: sed alieno. Sed quod dictum est de fratre preceptum est: quod de alieno permisso. sicut et permisso fuit quod sequitur de libro bello repudiij. Ut apud quem uxor sua non inueniebat gratias propter aliquam feditatem que multimode proveniunt: scribebat quod non conveniebat cum ea: et causam ob quam displicebat ei mulier ne conueniret: et tradebat libellum in quo scripta erant hec mulieri ut coram sacerdotibus legeretur. Et cum iurasset verum esse quod scripsisset: licebat ut quis alij copulari. Quid si ingredieretur mulier ad alterum: qui iteret daret ei libellum repudiij. viro priori non licet bat eam recipere: quia abominabile fecerat eam coram domino. Modo pro nulla feditate excluditur uxor: nisi ob solam fornicationem: neque sic etiam licet eos migrare ad secundam vota. Tamquam quedam ecclesi modo introduxerunt de novo lepra: quia morbus serpens est et contagiosus. Itē: qui nup acceptus uxori non producebat ad bellum: nec ei quicquam necessitatis publice intungetur: ut uno anno letetur cum uxore sua. Potest autem intelligi annus iste nuptialis: non visualis decimū mensium tantum: tanta quæ numerū dicit annus luctus: quia mortuo viro non licet uxori trahere ad alium annū decimū menses: quod forte conceperit de primo et posset fieri dubium cui virorum ascribendus esset parvus. Item prohibuit quod ne liberis ancillis ducerent uxores.

De plagiis quaz maior erat quadragenaria
Capitulum. XXII.

Terū si viderit

Iudex reū dignū plagiis tantum: pristinæ et faciet eum perberari. Pro mēsura: pristī erit et plagiæ modus ita duxerat ut quadragenariū numerū non exceedat. Sic et penitentes excolcaros plagiis cedim⁹: sicut numer⁹ versuum aliquot psalmi: quæ dū cedim⁹ cantam⁹. Iosephus dicit. xl. plagiæ una min⁹ habent publica verberandū. Liber autem hominē turpissimum erat penam hanc sustinere.

De fuscitatione seminis et modis discalcedandi
Capitulum. XXV

Item que sine fi

Illi a viro fuerit relicta: accipiet eā frater eius: et p̄mogenitū ex ea si filius fratri suo defuncto adnolabit: si filius fratri

l 2